

Kàtia Kabànova (Leoš Janáček)

Personatges principals

Kàtia Kabànova	esposa de Tíkhon Kabànov
Tíkhon Kabànov	marit de Kàtia
Vània	mestre d'escola, amant de Varvara
Dikoi	comerciant
Borís	nebot de Dikoi
Marfa	mare de Tíkhon
Glaixa	serventa dels Kabànov
Varvara	confident i amiga de Kàtia, amant de Vània

On passa l'acció

A Kalinov, a Rússia, en un poble a la riba del Volga, l'any 1860.

Resum argumental

Acte primer

Vània, mestre d'escola, i Glaixa, serventa del Kabànov, conversen a la riba del Volga.

Veuen acostar-se el comerciant Dikoi cridant i renyant de males maneres el seu nebot Borís, acusant-lo de gandul. Aquest es nega a treballar perquè és diumenge.

Quan Glaixa i Dikoi se'n van, Vània pregunta al jove Borís per què es deixa maltractar pel seu oncle.

Borís, li explica que Dikoi va adoptar-los a ell i a la seva germana quan es van quedar orfes. L'àvia li va deixar l'herència perquè l'administrés

fins que els dos germans fossin majors d'edat.

La condició és que havien de respectar l'oncle.

Borís viu amb ell, suportant humiliacions i maltractaments.

Segueixen parlant i Borís confessa a Vània que està enamorat de Kàtia, l'esposa de Tíkhon Kabànov.

Vània li recomana que l'oblidi per no complicar-li la vida a la noia.

En aquell moment surten de l'església els feligresos, entre els quals hi ha els Kabànov.

Els dos s'amaguen.

Marfa, la mare de Tíkhon,
mostra el seu caràcter autoritari obligant el seu fill
que vagi immediatament al mercat de Kazan, tot retraient-li
que estimi més la seva dona Kàtia que no pas a ella.
Katia, conciliadora, li assegura que el seu fill l'estima.
Però aquestes paraules exalten encara més Marfa
que insulta la jove. Kàtia, dolguda, se'n va a casa.
Marfa continua criticant el seu fill,
que no aconsegueix calmar-la,
i finalment també se'n va a casa.

Varvara, amiga i confident de Kàtia, retreu a Tíkhon
que no hagi defensat la seva esposa i que,
per culpa de la seva afició a la beguda, la tingui oblidada.

Un cop a casa dels Kabànov, Katia evoca davant Varvara
els seus dies feliços d'abans de casar-se amb Tíkhon
i li confessa sentir-se culpable perquè estima un altre home.

Tíkhon arriba per acomiadar-se de la seva muller
abans d'anar al mercat de Kazan,
en un viatge que durarà uns quinze dies.
Kàtia li proposa d'acompanyar-lo, però ell s'hi nega.

Abans que Tíkhon se'n vagi, Marfa instrueix la seva jove
sobre com ha de comportar-se mentre ell no hi sigui:
especialment no ha de mirar per la finestra
ni fixar-se en els joves de la contrada.
Per la seva banda, Tíkhon demana a Kàtia
que tracti Marfa com la seva pròpia mare.

Acte segon

A casa dels Kabànov, les dones broden.
Marfa retreu a Kàtia que no es mostri commoguda
per l'absència del seu marit.

Quan la sogra surt de l'estança, Varvara
li mostra a la seva amiga la clau amb què surt pel jardí
per trobar-se amb el seu amant Vània.
L'ofereix a Kàtia i li diu que li ha demanat a Borís que vingui,
perquè sap que és ell l'enamorat de Kàtia.

Kàtia lluita entre el seu desig de veure'l
i el temor de ser-li infidel a Tíkhon. Però decideix sortir.

Marfa torna, ara acompanyada de Dikoi, ebri,
que es queixa perquè la gent li demana diners i l'enganya.
Marfa el renya per la seva feblesa.

Al jardí de la casa, Vània espera Varvara,
quan veu arribar Borís.
Aquest confessa que ve a trobar-se amb Kàtia.
Vània li recomana prudència
per no arruïnar la vida de la jove.

Quan arriba Varvara, ella i Vània surten a passejar
a la vora del riu Volga.

Arriba Kàtia que al principi es resisteix
a confessar-li el seu amor a Borís.
Però finalment els dos es fonen en una abraçada,
tot i els remordiments de la jove
per estar enganyant el seu marit Tíkhon.

Acte tercer

Galeria d'un palau en ruïnes, a prop del Volga.
Vània parla amb un amic i se'ls afegeix Dikoi.
Comença a ploure i molta gent arriba per aixoplugar-se.
Els tres parlen sobre la utilitat del parallamps,
mentre la pluja deriva en una ferotge tempesta.

Para de ploure i la gent marxa.
Varvara arriba angoixada i fa saber a Borís
que Tíkhon ha tornat a la ciutat.
Katia ha quedat trastornada
i Marfa, a més, la controla en tot moment.
Katia viu turmentada pel seu adulteri
i està temptada de confessar-lo davant de tothom.
Borís tem que ha perdut Kàtia per sempre
i Varvara li retreu que només pensi en ell.

Arriba Kàtia molt alterada
i poca estona després Tíkhon, Marfa i Dikoi.

En veure el seu marit, Kàtia se li llança als peus,
i confessa la seva infidelitat.
Marfa se sent satisfeta davant d'aquella confessió.

Kàtia surt precipitadament enmig de la tempesta,
que ha tornat a esclatar.

De nit, prop del riu, Tíkhon busca la seva esposa,
que ha desaparegut.
L'acompanya la serventa Glaixa.
Tíkhon confessa que estima la Katia
i que està disposat a perdonar-la.

Per la seva banda, Varvara i Vània, que han decidit
marxar a Moscou, es troben Kàtia,
enfollida i penedida d'haver confessat la seva culpa
i d'aquesta manera haver compromès Borís.

Borís, s'ha apropiat en sentir la veu de Kàtia.
S'abracen, feliços de retrobar-se i ella li demana perdó.
Borís, li explica que el seu oncle l'envia a Sibèria
perquè faci de comerciant.
Se li fa molt difícil abandonar-la,
però no té altre remei, ja que ella no vol seguir-lo.

Kàtia, ja sola, es deixa endur pel seu deliri
i es llança al Volga, on morirà ofegada.
Tíkhon vol anar a salvar-la, però la seva mare el reté.

Quan li porten el cadàver, l'abraça desconsolat
i culpa Marfa de la seva mort.

Marfa, freda i distant, agraeix hipòcritament
l'ajuda dels amics de Kabànov.

Els textos de Lectura Fàcil segueixen
les directrius internacionals de l'IFLA
(International Federation of Library Associations
and Institutions) quant al llenguatge, el contingut
i la forma, a fi que tothom els pugui entendre.

L'Associació Lectura Fàcil ha fet aquesta versió en Lectura Fàcil.